

De eerste brief van Petrus, deel 13 ^{1 2}

Laten we beginnen met het lezen van de eerste verzen van 1 Petrus, hoofdstuk 4.

1 Petrus 4:1-6 Daar Christus dan naar het vlees geleden heeft, moet ook gij u wapenen met dezelfde gedachte, dat, wie naar het vlees geleden heeft, onttrokken is aan de zonde, om niet meer naar de begeerten van mensen, maar naar de wil van God de tijd, die nog rest in het vlees, te leven. Want er is tijd genoeg voorbijgegaan met het volbrengen van de wil der heidenen, toen gij wandeldet in allerlei losbandigheid, begeerten, dronkenschap, brassen, drinken en onzedelijke afgoderij. Daarom bevreemdt het hen [onze vroegere vrienden en kennissen], dat gij u niet met hen stort in diezelfde poel van liederlijkheid, en zij belasteren u; maar zij zullen daarvan rekenschap moeten geven aan Hem, die gereed staat om levenden en doden te oordelen. Want daartoe is ook aan doden [dat slaat op hen die reeds deel uitmaakten van de gemeente, maar ondertussen zijn gestorven] het evangelie gebracht, opdat zij wel, naar de mens, wat het vlees aangaat, zouden geoordeeld worden doch, naar God, wat de geest betreft, zouden leven.

Vorige keer eindigden we met vers 1, laten we daarom nu beginnen met vers 2. Let op de structuur van dit vers: Er is iets **(A)** dat we niet moeten doen; en er is iets **(B)** dat we wel moeten doen: het ene is het tegengestelde van het andere.

1 Petrus 4:2 om **(A)** niet meer naar de begeerten van mensen, maar **(B)** naar de wil van God de tijd, die nog rest in het vlees, te leven.

¹ Gebaseerd op de Bijbelstudie 'Epistel of First Peter XIII' gegeven op 8 mei 1993 door Fred R. Coulter.

² Bijbelteksten zijn ontleend aan de NBG-vertaling 1951.

Laten we teruggaan naar het begin van de brief, hoofdstuk 1; we zien dat hij daar hetzelfde deed. We vinden daar iets soortgelijks en ik ben ervan overtuigd, vanwege de manier waarop 1 Petrus is geschreven, dat het een samenvoeging is van drie verschillende brieven die hij eerder had geschreven en nu samenvoegde tot één.

1 Petrus 1:14-17 Voegt u, als gehoorzame kinderen, niet naar de begeerten uit de tijd uwer onwetendheid, maar gelijk Hij, die u geroepen heeft, heilig is, wordt *zo* ook gijzelf heilig in al uw wandel; er staat immers geschreven: Weest heilig, want Ik ben heilig. En indien gij Hem als Vader aanroept, die zonder aanzien des persoons naar ieders werk oordeelt, wandelt dan in vreze de tijd uwer vreemdelingschap,

Hier vinden we bijna hetzelfde, wat dan in hoofdstuk 4 wordt herhaald. Het is echt interessant op welke manier dat is gedaan.

Laten we nu hoofdstuk 2 opslaan om nog iets soortgelijks te zien.

1 Petrus 2:11 Geliefden, ik vermaan u als bijwoners en vreemdelingen, dat gij u onthoudt van de vleselijke begeerten, die strijd voeren tegen uw ziel;

Het is verbazingwekkend, hier zijn wij, levend in de eindtijd, en wat is een van de grootste problemen in de wereld? *Alle lusten van het vlees!* Het was dus niet alleen op die tijd van toepassing, maar ook een profetie voor ons in deze tijd.

1 Petrus 2:12 en dat gij een goede wandel leidt onder de heidenen, opdat zij, nader toeziende op datgene, waarin zij u als

boosdoeners belasteren, op grond van uw goede werken God mogen verheerlijken ten dage der bezoeking.

We vinden nog iets soortgelijks in hoofdstuk 3:

1 Petrus 3:16-17 en met een goed geweten, opdat bij al het kwaad, dat men van u spreekt, zij die uw goede wandel in Christus smaden, beschaamd gemaakt worden. Want het is beter te lijden, indien de wil van God dit eist, goed doende dan kwaad doende.

Ik zal u wat zeggen: Er zijn heel wat mensen die dit beginnen in te zien en te begrijpen. En jammer genoeg zijn we allemaal enigszins gehersenspoeld door het Protestantisme, dat zegt dat alles goed, beter en best en fijn is; en dat we geen beproevingen hoeven te hebben omdat we God in ons zakboekje over psychologie hebben.

We hebben dus een tegenstelling. Laten we eens kijken of die ook op een andere manier past. Laten we teruggaan naar 1 Petrus 4:2, waar staat dat we moeten leven naar 'de wil van God'. Wat is een van de eerste dingen waarvoor we moeten bidden? Kijk naar het modelgebed in Mattheüs 6:9: 'Onze Vader die in de hemelen zijt, Uw Naam worde geheiligd, ... Uw wil geschiede gelijk in de hemelen alzo ook op aarde.'

Laten we kijken naar een voorval in Lucas, hoofdstuk 1, en ons afvragen: Beantwoordt God gebed in overeenstemming met Zijn wil en op Zijn tijd? *Zeker, daar is het hele leven van Abraham een voorbeeld van.* Maar laten we hier in Lucas kijken naar het verslag over Zacharias, de vader van Johannes de Doper.

Lucas 1:11-18 En hem verscheen een engel des Heren, staande ter rechterzijde van het reukofferaltaar. En Zacharias ontroerde bij dat gezicht, en vrees beving hem. Maar de engel zeide tot hem: Wees niet bevreesd, Zacharias, want uw gebed is verhoord en uw vrouw Elisabet zal u een zoon baren en gij zult hem de naam Johannes geven. En blijdschap en vreugde zal uw deel zijn en velen zullen zich over zijn geboorte verblijden. Want hij zal groot zijn voor de Here en wijn en sterke drank zal hij niet drinken en met de Heilige Geest zal hij vervuld worden, reeds van de schoot zijner moeder aan, en velen der kinderen Israëls zal hij bekeren tot de Here, hun God. En hij zal voor zijn aangezicht uitgaan in de geest en de kracht van Elia, om de harten der vaderen te keren tot de kinderen en de ongehoorzamen tot de gezindheid der rechtvaardigen, ten einde voor de Here een weltoegerust volk te bereiden. En Zacharias zeide tot de engel: Waaraan zal ik dit weten? Want ik ben een oud man en mijn vrouw is op hoge leeftijd gekomen.

Als we dit verslag lezen krijgen we echt het gevoel dat ze het bidden voor dit onderwerp hadden opgegeven. Denk daar eens over na, al degenen onder ons die oud zijn en voorbij de tijd van kinderen krijgen. Bidt u nog steeds om kinderen? Dit was waarschijnlijk een gebed van jaren geleden. Er is nog meer dat interessant is: In het stellen van zijn vraag kwam ongeloof tot uiting! Hem werd dus gezegd dat hij stom zou zijn, niet kon spreken totdat het kind werd geboren. Ik dacht daaraan in het bijzonder in verband met dat er in de brief aan de Hebreëen wordt gesproken over een snelle vergelding van het woord van engelen, wat denken we dan wat er zal gebeuren als we geen aandacht schenken aan het Woord van God? (Ik parafraseer gewoon die woorden uit de brief aan de Hebreëen.)

Ik moest denken aan de vrouw van Lot. Waarom veranderde zij in een zoutpilaar? *Omdat ze omkeek!* We hebben altijd gezegd

dat ze omkeek omdat ze verlangde naar de goede dingen van Sodom – wat in het algemeen een ware uitspraak is. Waarom werd ze echter veranderd in een zoutpilaar? *Omdat ze niet gehoorzaamde aan het gebod van een engel!* Daarom! Dus als we een engel van God ontmoeten en die zegt ons dat we iets moeten doen, dan zeggen we: 'Zeker, mijnheer! Laat me zien op welke wijze.'

Dat is interessant. Als we de wil van God gaan doen, zijn er twee manieren om dat te doen. De ene is de manier van de wereld – en Petrus gebruikt deze om er een tegenstelling mee te maken. De manier van de wereld wordt *de brede weg* [in het Engels: the broad way] genoemd. Hoe noemen ze dat gebied in New York waar al die dingen van de wereld gaande zijn? Die noemen ze *Broadway!*

Mattheüs 7:13-14 Gaat in door de enge poort, want wijd is de poort en breed de weg, die tot het verderf leidt, en velen zijn er, die daardoor ingaan [dat is de weg van de wereld, de brede weg]; want eng is de poort, en smal de weg, die ten leven leidt, en weinigen zijn er, die hem vinden.

De manier waarop dit onder woorden is gebracht is heel interessant. We zien hieruit de eenheid in de geschriften van de apostelen, dat ze geheel overeenstemmen met de fundamentele dingen die we in de Evangelieën vinden.

Laten we iets interessants zien wat Jezus zei – dat heeft ook vandoen met de wil van God, dit laat ons zien wat het belangrijkste iets is in het leven: *de wil van God, omdat Hij de Schepper is*. En ik veronderstel dat er sommige mensen waren die hier aanstoot aan namen:

Marcus 3:31 En zijn moeder en zijn broeders kwamen, ...

Wie waren Zijn fysieke broers? Die worden in Marcus 6 genoemd; daar worden ook Zijn zusters vermeld.

Marcus 6:3 ... de broeder van Jacobus en Jozef en Judas en Simon? En behoren zijn zusters hier niet bij ons?

Marcus 3:31 ..., en buiten staande zonden zij iemand tot Hem om Hem te roepen.

En ze zeiden: 'Zeg, wij staan buiten, kun je naar buiten komen om ons te spreken?' Dit haalt ook de hele theorie onderuit dat *de maagd Maria* geen andere kinderen had.

Marcus 3:32-33 En een schare zat rondom Hem en zij zeiden tot Hem: Zie, uw moeder en uw broeders en uw zusters staan buiten en zoeken U. En Hij antwoordde en zeide tot hen: Wie zijn mijn moeder en broeders?

We weten dat Jezus geen enkele van de Tien Geboden van God overtrad. We weten ook dat Hij hiermee Zijn moeder niet onteerde. Maar toch is dit een interessante uitspraak; 'Wie is Mijn moeder?' en 'Wie zijn Mijn broeders?' De meesten van ons zouden zeggen: 'Sorry, excuseer me even, mijn moeder is hier, ik ben zo terug.' Dat zou onze benadering zijn.

Marcus 3:34-35 En rondziende over degenen, die in een kring rondom Hem zaten, zeide Hij: Zie, mijn moeder en mijn broeders. [Dat is een verbazingwekkende uitspraak!] Al wie de wil Gods doet, die is mijn broeder en zuster en moeder.

Dat is een vrij sterke uitspraak als we er echt over nadenken. Zeker gelet op Christus' eigen toewijding aan de Vader en het werk dat God Hem gaf te doen.

Laten we nu Johannes, hoofdstuk 5, opslaan. We kennen dit vers erg goed, maar we lezen het om weer even voor de geest te halen hoe Jezus Christus Zijn leven leidde. En dat is ook de enige manier waarop Hij Zijn leven volmaakt kon hebben geleid. Dit is een heel fundamenteel Schriftgedeelte, één dat we eigenlijk uit het hoofd zouden moeten kennen. Jezus zei daar:

Johannes 5:30 Ik kan van Mijzelf niets doen; gelijk Ik hoor, oordeel Ik, ...

De gesprekken die Hij had met de Farizeeën, zoals bijvoorbeeld in Lucas 11:37 en volgende, hielden dus Gods oordeel over hen in.

Johannes 5:30 ..., en mijn oordeel is rechtvaardig, want Ik zoek niet mijn wil, doch de wil van Hem, die Mij gezonden heeft.

Als we dus in de voetstappen van Christus treden, moeten we de **wil van God** doen, niet de wil van de mens! Op de manier zoals hier beschreven, zette Christus een voorbeeld voor ons.

Laten we nu 1 Johannes, hoofdstuk 5, opslaan om te zien hoe belangrijk dit is in verband met onze gebeden; hoe belangrijk dit is in onze relatie met God. We weten uit het Evangelie naar Johannes, hoofdstuk 8, dat Jezus zei dat 'Hij altijd de dingen deed die de Vader behaagden'. Hij deed niet alleen Zijn wil, maar Hij deed de dingen die Hem behaagden. Dit geeft ons dus het voorbeeld van wat wij behoren te doen. Dit geeft ons vrijmoedigheid; dit helpt ons in alle opzichten als we dit werkelijk doen. Het is niet alleen maar ons denken ertoe zetten – en inderdaad moeten we ons denken ertoe zetten de wil van God te

doen, dat is waar – maar Gods Geest moet in ons komen en ons dat verlangen geven om het werkelijk te doen.

1 Johannes 5:14 En dit is de vrijmoedigheid, die wij tegenover Hem hebben, dat Hij, **indien** wij iets bidden **naar zijn wil**, ons verhoort. ...

Misschien is dit het antwoord waarom sommige gebeden niet worden beantwoord. Het is niet Gods wil, of het kan zijn dat het niet Gods wil is voor dat specifieke moment. Misschien is het zoals bij Zacharias en Elisabeth, zij baden jaren geleden voor kinderen. Uiteindelijk zei God: 'Oké, Ik zal het verhoren.' En het duurde zo lang voordat dat gebed werd verhoord, dat Zacharias en zijn vrouw al heel oud waren. Zacharias zei: 'Hoe zal dit gebeuren?' ***We weten dat Hij ons hoort!***

Heel vaak zal God onze gebeden verhoren op het moment dat dat het beste is voor ons binnen Zijn plan, binnen Zijn wil. Het feit dat Hij niet onmiddellijk antwoordt, betekent niet dat Hij het niet heeft gehoord, dat Hij niet zal gaan antwoorden. Denk aan Daniël. Daniël was aan het vasten en bidden – hij stortte zijn hart helemaal uit! ***Ik bedoel dat hij zijn hart in gebed helemaal uitstortte!*** Eenentwintig dagen later kwam Gabriël en zei: 'Uw gebeden zijn verhoord, maar ik was druk met Michaël in een gevecht met de vorst van Perzië, daardoor ben ik opgehouden, maar uw gebeden zijn verhoord.' Arme Daniël, hij was maar aan het bidden en vasten, 21 dagen lang, en geen antwoord. Maar de openbaring die hij kreeg ging over wanneer de Messias zou komen (Daniël 9 en 10).

1 Johannes 5:15 En indien **wij weten** [dat is een heel positieve uitspraak, maar met een voorwaarde], dat Hij ons verhoort, ...

We kunnen teruggaan naar allerlei Psalmen en zien dat vele ervan beginnen met: 'Help, God'; 'hoor, God'; en woorden van die strekking. Hoe weten we dat God hoort? Als we de dingen *doen* naar Zijn wil. *Vragen* in overeenstemming met Zijn wil. En indien wij *weten* dat Hij ons hoort ...

1 Johannes 5:15 ..., wat wij ook bidden, weten wij, dat wij de beden verkregen hebben, die wij van Hem hebben gebeden.

Allemaal afhankelijk van Zijn wil!

Ik moet altijd denken aan die vrouw in Salt Lake City die borstkanker had – ze was dicht tegen de dood aan. Ik weet nog dat ik voor haar bad: 'God als het Uw wil is haar te genezen, genees haar dan; en indien niet laat haar dan alstublieft snel sterven.' Zij leed vreselijke, vreselijke, vreselijke pijn, haar lijden was om zo te zeggen ondraaglijk. God kwam tussenbeide en genas haar. Geweldig!

Maar soms als we ons het meest hulpeloos voelen en als we weten dat we niets kunnen doen en tot God gaan en zeggen: 'God, ik weet het niet, maar laat het zijn naar Uw wil'. Dat is werkelijk het beste en meest effectieve gebed. We kunnen lezen over de tollenaar en de Farizeeër; de Farizeeër ging zo op in in zijn religie dat hij tot zichzelf bad en niet tot God. Hij vergeleek zichzelf met anderen in plaats van met het Woord van God. De tollenaar kwam echter en zei: 'O God, ik ben zo ellendig dat ik niet eens mijn ogen ophef naar de hemel. Wees mij, de zondaar, genadig.' Wie werd gerechtvaardigd? *We kennen het verhaal! De tollenaar werd gerechtvaardigd!* Daar lezen we het dus, we moeten ons leven leiden in overeenstemming met de wil van God.

Laten we nu teruggaan naar 1 Petrus:

1 Petrus 4:3-8 Want er is tijd genoeg voorbijgegaan met het volbrengen van de wil der heidenen, toen gij wandeldet in allerlei losbandigheid, ...

Dat is allerlei soort immoraliteit, seksuele immoraliteit. Het is interessant dat we nu in een tijdperk leven waarin de mensen die God roept door heel wat problemen en moeilijkheden zijn gegaan. Het laatste wat zij nodig hebben is: komen in een gemeente van Farizeeën. Daarover ga ik een preek geven *Hoe zou een gemeente van de Farizeeën eruit zien?* Ik wil dit baseren op een boek van Joachim Jeremias (*Jerusalem in the Time of Jesus*). Heel interessant en ik denk dat u zult inzien dat u eens deel uitmaakte van de 'gemeente van de Farizeeën'. De mensen die God roept hebben hulp nodig, ze hebben barmhartigheid nodig; ja, ze moeten zich ook bekeren. Maar als ze zich echt bekeren, dan hebben ze begrip nodig. Ze moeten gaan beseffen dat de dingen hen overkwamen omdat zij:

1 Petrus 4:3-5 ..., begeerten, dronkenschap, brassen, drinken en onzedelijke afgoderij. Daarom bevreemdt het hen, dat gij u niet met hen stort in diezelfde poel van liederlijkheid, en zij belasteren u [praten op u in]; maar zij zullen daarvan rekenschap moeten geven aan Hem, die gereed staat om levenden en doden te oordelen.

We gaan straks – als we wat verder in dit hoofdstuk komen – zien dat God ons nu oordeelt.

1 Petrus 4:6-8 Want daartoe is ook aan doden het evangelie gebracht, ...

Dat moet wel verwijzen naar hen die God heeft geroepen, maar daarna zijn gestorven. We kunnen het Evangelie niet aan let-

terlijke doden verkondigen. Hoe effectief zou dat zijn? Ga maar naar een begraafplaats en verkondig daar het Evangelie. Hoe doe je dat? Schreeuw je naar de grafstenen? *Nee!*

Dit vers moet vandoen hebben met hen die levend waren, maar in Christus stierven. Het kan niet iets anders zijn.

1 Petrus 4:6 ..., opdat zij wel, naar de mens, wat het vlees aangaat, zouden geoordeeld worden doch, naar God, wat de geest betreft, zouden leven.

Dat is in hun leven, toen zij nog in leven waren, en natuurlijk ook in de toekomst na de opstanding.

In onze studie zullen we alle Schriftgedeelten doornemen die erop schijnen te wijzen dat Christus tijdens het leven van de apostelen zou terugkeren. Dat gold niet alleen voor de apostelen. Ze komen momenteel steeds meer te weten over de Dode Zeerollen. Daaronder zitten veel geschriften over het einde van de wereld, het einde van het tijdperk, de komst van de Messias. Het is zoals Paulus in het boek Handelingen tot Festus zei: 'Dit (alles betreffende Jezus Christus) vond niet plaats in een uithoek.'

Combineer dat met wat Jacobus zei tot Paulus: 'Hoevele duizenden gelovig zijn geworden.' Ik denk dat we niet precies begrijpen wat er in de geschiedenis allemaal is gedaan om de naam van Jezus Christus in de doofpot te stoppen. En ik denk dat we niet begrijpen wat voor geweldig wonder het is dat we het Nieuwe Testament bezitten. Ik denk dat we niet begrijpen wat voor ontzettende en moeilijke tijd heel wat mensen uit de ware gemeente van God in die tijd hadden, omdat er in die tijd veel, veel belijdende groepen waren die Christus beleden, maar niet christelijk waren, die heel erg Joods waren. Ik denk dus dat

we voor heel wat verrassingen komen te staan als we gaan begripen wat er in die tijd werkelijk gaande was.

1 Petrus 4:7 Het einde aller dingen is nabijgekomen. ...

Hoe vaak hebben we dat niet gehoord? Ik herinner me dat we in de laatste jaren bij veel gelegenheden bezig waren met de 'eindsprint'. Sindsdien hebben we echter nog heel wat rondjes gelopen.

1 Petrus 4:7-8 ... Komt dus tot bezinning en wordt nuchter, opdat gij kunt bidden. Hebt bovenal bestendige liefde jegens elkander, want de liefde bedekt tal van zonden.

Jammer genoeg wordt dat door veel mensen verkeerd begrepen. Ze denken dat als je maar een of ander soort schijnheilige liefde laat zien, dat je dan wel met je zonde kunt weggkomen. *Nee!* Het betekent dat je een liefhebbende, begrijpende houding moet hebben, zodat je met mensen om kunt gaan die in de omstandigheden van een dronkaard hebben verkeerd, die op het slechte pad zijn geweest en hun leven min of meer kapot hebben gemaakt. De liefde die we jegens hen hebben, en de hulp die we hen in een relatie met God geven, bedekt tal van zonden. Dat is in geen enkel opzicht een vrijbrief om te zondigen! Dat hebben we wel gezien. Dit betekent ook niet dat we grote en grove zonden binnen de gemeente met de mantel der liefde bedekken. In het geheel niet! Maar het laat gewoon zien dat als we dat soort houding hebben, we tal van zonden kunnen bedekken, omdat men zich dan duidelijk daarvan heeft bekeerd. En daarmee zijn we eigenlijk weer terug bij het begin van 1 Petrus.

Gemeente, ik zal u één ding zeggen. Het is echt waar dat de mensen die ik recent heb ontmoet absoluut smachten naar het

Woord van God en naar de liefde van God en alles wat daarmee samenhangt. Dat is absoluut verbazingwekkend!

Romeinen 13:8 Zijt niemand iets schuldig dan elkander lief te hebben; want wie de ander liefheeft, heeft de wet vervuld.

We zullen hier wat tijd aan besteden. We kunnen een wettige relatie hebben. Hoe luidt dat liedje in *Fiddler on the Roof* ook al weer? Het liedje 'Heb je me lief?' Zijn vrouw antwoordde dus: 'Kijk, ik heb je was gedaan; ik heb je brood gebakken; ik heb je kinderen opgevoed.' En hij zei: 'Ja, maar heb je me lief?' Ja, je kunt een relatie volgens de wet hebben. Maar *liefde is geen product van de wet. De wet komt voort uit liefde en de wet is een uitdrukking van liefde.* Als je iemand werkelijk liefhebt, dan vervul je de wet. Wat hier volgt is daar een voorbeeld van.

Romeinen 13:9-10 Want de geboden: gij zult niet echtbreken, gij zult niet doodslaan, gij zult niet stelen, gij zult niet begeren en welk ander gebod er ook zij, worden samengevat in dit woord: gij zult uw naaste liefhebben als uzelf. De liefde doet de naaste geen kwaad; daarom is de liefde de vervulling der wet.

Maar *het komt voort vanuit liefde!* Het komt niet voort vanuit de wet. We kunnen elk van deze geboden onderhouden, bijvoorbeeld *gij zult niet echtbreken*, maar men kan in zijn hart dan het volgende denken: 'Ja, ik weet dat God zegt dat we geen echtbreuk moeten plegen, en dat is nogal een moeilijk gebod, maar God ik zal me daaraan houden.' Dat is heel wat anders dan God liefhebben zodat de gedachte aan echtbreuk zelfs niet in ons denken opkomt. Dat is een heel andere benadering!

Even een opmerking: Hoe vaak hebben we niet gehoord dat we in dit leven moeten lijden, zodat we leren niet te zondigen? Hebt u dat ook gehoord? Ik heb het gezegd, dat klopt. U hebt het gehoord, ik heb het in preken gezegd. Is dat het enige doel ervan, dat we leren niet te zondigen? Of is een veel belangrijker doel ervan dat *we leren God lief te hebben*? We leren God lief te hebben en we bouwen karakter. Dat is wat belangrijk is. Niet dat we leren niet te zondigen; zelfs zondaars weten dat ze niet moeten zondigen. Maar ze doen het toch! Er ligt heel wat meer in besloten! En we kunnen elk van deze geboden bij de kop nemen en daar over nadenken om te zien wat we precies moeten doen om een houding van liefde te hebben om dat gebod te vervullen.

Laten we Colossenzen, hoofdstuk 3, opslaan. Ik denk dat we in het verleden vaak hebben gehoord dat er met de vuist op de preekstoel werd geslagen over het houden van de geboden van God. En dat is waar en we moeten dat doen, maar tenzij we ernaar streven te doen wat hier wordt gezegd, komen we nog heel wat tekort.

Colossenzen 3:12-14 Doet dan aan, als door God uitverkoren heiligen en geliefden, innerlijke ontferming, goedheid, nederigheid, zachtmoedigheid en geduld. Verdraagt elkander en vergeeft elkander, indien de een tegen de ander een grief heeft; gelijk ook de Here u vergeven heeft, doet ook gij evenzo. En doet bij dit alles de liefde aan, ...

Met andere woorden we moeten er in groeien. We moeten het aandoen en iedere keer dat u boos wordt, iedere keer dat ik boos wordt, verliezen we er iets van en moeten we teruggaan en proberen het weer op te bouwen. Dat is inderdaad een levenslang proces.

Colossenzen 3:14 ..., als de band der volmaaktheid.

Niet alleen met elkaar, maar ook met God! Hoe dichter komen we daardoor bij God te staan? Veel meer dan alleen maar door het onderhouden van de geboden. Bedenk dat de Farizeeër zei: 'Heer, ik dank U dat ik niet ben als de andere mensen. Ik ben geen echtbreker. Ik ben geen afperser. Ik ben zelfs niet als die ordinaire tollenaar daar.' Hij hield zich aan de Wet! Dat moeten we doen, maar wet zonder liefde brengt ons nergens. Net als het liedje *Hou je van me?* 'Ik ben al meer dan 25 jaar getrouwd en ik heb al die dingen gedaan.' Wat hij wilde weten was: *Heb je me lief?* Het is hetzelfde met God. Daarom gaan we door de dingen heen waar we doorheen gaan. Daar is geen andere reden voor. We kunnen dus inzien hoe we dat moeten doen.

Laten we Filippenzen, hoofdstuk 2, opslaan. Het is interessant hoe Paulus al deze dingen over liefde kon schrijven. Het is interessant dat hij zoveel moest lijden. En ik denk dat als we lijdten, we meer over liefde begrijpen.

Filippenzen 2:1-4 Indien er dan enig beroep *op u gedaan mag worden* in Christus [Nadat hij door alles is heengegaan waar hij doorheen is gegaan, al het lijden, al de verkondiging, in de gevangenis gezeten, enz.], indien er enige bemoediging is der liefde, indien er enige gemeenschap is des geestes, indien er enige ontferming en barmhartigheid is, maakt *dan* mijn blijdschap volkomen door eensgezind te zijn, één in liefdebetoon, één van ziel, één in streven, zonder zelfzucht of ijdel eerbejag [Dat komt natuurlijk voort uit trots – dat komt allemaal voort uit trots!]; doch in ootmoedigheid achte de een de ander uitnemender dan zichzelf; en ieder lette niet slechts op zijn eigen belang, maar ieder *lette* ook op dat van anderen.

Daar hebben we het, dat sluit precies aan bij waar Petrus het over heeft. Laten we teruggaan naar 1 Petrus:

1 Petrus 4:8-9 Hebt bovenal bestendige liefde jegens elkander, want de liefde bedekt tal van zonden. [Het bedekt niet alleen tal van zonden, het voorkomt ook tal van zonden!] Weest gastvrij jegens elkander, zonder morren.

We kunnen ook stellen 'en zij die gastvrijheid ontvangen, moeten geen misbruik maken van degene die gastvrijheid geeft.' Het werkt beide kanten uit. Net als met als met alles, een munt heeft altijd twee kanten.

1 Petrus 4:10 Dient elkander, een ieder naar de genadegave, die hij [van God] ontvangen heeft, ...

Iedereen heeft iets als gave van God ontvangen, dat noemen we *genade!* Daarmee kunnen we dienen, ongeacht hoe groot of hoe klein die gave is, en ongeacht welke gave het is. We hebben allemaal iets om aan anderen te geven, of dat nu tijd is, of hulp, of begrip. Net als in een Bijbelstudie, als u een vraag hebt, steekt u uw hand op en de vraag wordt beantwoord; daarmee hebt u een bijdrage geleverd. Wat het ook maar is, laten we het naar vermogen doen.

Laten we Romeinen, hoofdstuk 12 opslaan, omdat dat aansluit bij wat Petrus hier schreef. Dit was een vaak aangehaald onderwijs in de nieuwtestamentische gemeente. In het verleden is het te vaak geweest, dat de enigen die iets konden doen, die belangrijke, slechte dienaren waren en die belangrijke, slechte diakenen. Om vooruit te komen moest je een politiek spelletje spelen en in de gunst komen bij de dienaar, dan zou je misschien wel tot diaken worden aangesteld, of zoiets. Zo zat de gemeente oorspronkelijk niet in elkaar. Laten we lezen wat

Paulus hier zegt. Romeinen 12:1-2 heeft het over het soort denken en houding die we moeten hebben, en het eindigt met:

Romeinen 12:2-4 ..., opdat gij moogt erkennen wat de wil van God is, het goede, welgevallige en volkomene. Want krachtens de genade, die mij geschonken is, zeg ik een ieder onder u: koestert geen gedachten, hoger dan u voegen, maar gedachten tot bedachtzaamheid, naar de mate van het geloof, dat God elkeen in het bijzonder heeft toebedeeld. Want, gelijk wij in een lichaam vele leden hebben, en de leden niet alle dezelfde werkzaamheden hebben,

Niet een *functie* met een daaraan verbonden *rang*. Dat hele onderwerp van functie en rang kunnen we in het geheel niet terugvinden in het Nieuwe Testament.

Romeinen 12:5-8 zo zijn wij, hoewel velen, één lichaam in Christus, maar ieder afzonderlijk leden ten opzichte van elkander. Wij hebben nu gaven, onderscheiden naar de genade, die ons gegeven is: profetie [tussen twee haakjes, dat betekent spreken, gewoon spreken], naar gelang van ons geloof; wie dient [aan dit woord hebben wij ons woord diaken ontleend, dat is dienen, helpen], in het dienen; wie onderwijst, in het onderwijzen; wie vermaant, in het vermanen; ...

Er zijn vertalingen die dit woord *vermanen* vertalen met *bemoedigen*. Sommige mensen zijn in staat om opgewekt te zijn en te bemoedigen. Zo zijn er ook sommige mensen die nooit de goede kant van iets kunnen inzien. En er zijn sommige mensen die nooit de slechte kant van iets kunnen inzien – zij zijn in staat te helpen en te bemoedigen en op te vrolijken. En het lijkt er wel op dat vaak degene die momenteel het meest lijdt in staat is iemand anders die ook lijdt, maar niet zoveel, kan bemoedigen. Daarbij moet ik denken aan Esther Grisinger, zij

hielp iedereen terwijl ze zelf ontstellend veel moest lijden. Iedereen heeft dus een gave of iets dat hij kan doen.

Romeinen 12:8-9 ...; wie mededeelt, in eenvoud [vrijgevig – maar aan de andere kant, degene die ontvangt moet er geen misbruik van maken. Het moet in balans zijn.]; wie leiding geeft in ijver; wie barmhartigheid bewijst, in blijmoedigheid. [Te vaak is het: 'Oké, het is goed, ik vergeef je.' Dat is geen blijmoedigheid!] **De liefde zij ongeveinsd.** ...

Er zijn sommige mensen waar je meer van houdt dan van anderen, zo loopt het nu eenmaal. Maar maak er geen show van om jezelf te promoten. Daar gaat hier hier over. Laat het zonder huichelarij zijn, geen buitenkant.

Romeinen 12:9-10 ... Weest afkerig van het kwade, gehecht aan het goede. Weest in broederliefde elkander genegen, in eerbetoon elkander ten voorbeeld,

Daar hebben we het weer, dat komt helemaal overeen met wat de apostel Petrus hier schreef.

1 Petrus 4:10-11 Dient elkander, een ieder naar de genade-gave, die hij ontvangen heeft, als goede rentmeesters over de velerlei genade Gods. **Spreekt iemand, laten het woorden zijn als van God;** ...

Met andere woorden de woorden die God u wil laten spreken. Laten we dit letterlijk toepassen op dienaren. Teveel van hen geven teveel van hun eigen ideeën. Als u moet spreken, laten het de woorden van God zijn.

1 Petrus 4:11-13 ...; dient iemand, laat het zijn als uit kracht, door God verleend, opdat in alles God verheerlijkt worde door

Jezus Christus, aan wie de heerlijkheid is en de kracht, in alle eeuwigheid! Amen. Geliefden, laat de vuurgloed, die tot beproeving dient, u niet bevreemden, alsof u iets vreemds overkwame. Integendeel, verblijdt u naarmate gij deel hebt aan het lijden van Christus, opdat gij u ook met vreugde zult mogen verblijden bij de openbaring zijner heerlijkheid.

Hiermee wordt dit specifieke deel van wat Petrus schreef, afgesloten.

We komen nu terug op sommige van de moeilijkheden en problemen die mensen hebben met beproevingen. Er zijn diverse secties in 1 Petrus waar hij het heeft over beproevingen en het lijkt er wel op dat 1 Petrus dit poneert en dan herhaalt en nog maar eens herhaalt. Laten we naar enkele van deze dingen kijken en iets gaan begrijpen; daarmee ronden we hoofdstuk 4 af, en ik denk dat me dat vandaag nog wel gelukt.

1 Petrus 4:12 Geliefden, laat de vuurgloed, die tot beproeving dient, u niet bevreemden, alsof u iets vreemds overkwame.

We leven in een slechte wereld en daardoor kom je – op zijn zachtst gezegd – door het onderhouden van de geboden van God enigszins in de knel te zitten! Maar Satan is daar om ons heen, de wereld is om ons heen, en we zullen beproevingen en moeilijkheden hebben, daar valt niet aan te ontkomen.

1 Petrus 4:13 Integendeel, verblijdt u naarmate gij deel hebt aan het lijden van Christus, ...

Gemeente, ik moet zeggen dat ik niet sta te trappelen van vreugde bij elke beproeving die ik onderga, want als ze komen zijn ze moeilijk. Maar ik kijk nu terug op de dingen waar we doorheen zijn gegaan en zie dat de verschillende broeders nu

uit de omstandigheden komen waarin zij verkeerden, en het enige dat ik kan doen, is dankbaar zijn en gelukkig voor waar we doorheen zijn gegaan *omdat we in staat zijn hen nu te helpen* – wat dan heel belangrijk wordt.

1 Petrus 4:13 ..., opdat gij u ook met vreugde zult mogen verblijden bij de openbaring zijner heerlijkheid.

Laten we nu nog naar een aantal Schriftgedeelte kijken die we moeten begrijpen. Met zoveel mensen die bouwen op het fundament van deze man of die man, of wie dan ook, laten we teruggaan en we zullen dat voldoende doornemen – niet alleen op dit moment maar ook op andere momenten in de toekomst.

Hier hebben we iets dat ik belangrijk vind te begrijpen. Ik hoorde iemand een preek geven, en daar we heel wat mensen hebben die uit Worldwide komen, kan ik er niet onderuit. Het speelt nu en het blijft spelen en zal niet verdwijnen. En als we ons er niet over uitspreken doen we niet onze plicht. Als we het niet duidelijk het hoofd bieden, zullen we hen die in problemen verkeren, niet kunnen helpen. Maar die persoon gaf een preek – en hij wordt verondersteld een dienaar met een hoge positie te zijn die onlangs WCG verliet – en hij gaf een preek over loyaliteit. En hij zei: 'Onze eerste loyaliteit moet aan God en Zijn Woord zijn.' Een juiste uitspraak! Raad eens wat hij zei wat de tweede loyaliteit moet zijn? Die aan *HWA!* Ik wil nu iets uit de Bijbel lezen zodat we dit allemaal kunnen horen!

1 Corinthiërs 3:10-11 Naar de genade Gods, die mij gegeven is, heb ik als een kundig bouwmeester het fundament gelegd, waarop een ander voortbouwt. Maar ieder zie wel toe, hoe hij daarop bouwt. **Want een ander fundament, dan dat er ligt, namelijk Jezus Christus, kan niemand leggen.**

Ik zeg tegen iedere dienaar die zijn werk op het fundament van HWA wil bouwen, dat hij eens heel goed na moet denken! ***Jesus Christus is het enige fundament.*** En ook wij allemaal moeten voorzichtig zijn hoe we bouwen.

1 Corinthiërs 3:12 Is er iemand, die op dit fundament bouwt met goud, zilver, kostbaar gesteente, [Die door beproevingen allemaal sterker worden!] hout, hooi, of stro,

Deze laatste materialen worden door beproevingen verbrand. Wij moeten dus *door Christus* vaststellen hoe deze beproevingen en moeilijkheden – zoals Petrus zei: 'vuurgloed ... iets vreemds'; wees daarover niet verbaasd! Wees voorzichtig hoe u bouwt.

1 Corinthiërs 3:13-15 ieders werk zal aan het licht komen. Want de dag zal het doen blijken, omdat hij met vuur verschijnt, en hoedanig ieders werk is, dat zal het vuur uitmaken. Indien het werk, dat hij erop gebouwd heeft, standhoudt, zal hij loon ontvangen, maar indien iemands werk verbrandt, zal hij schade lijden, doch hij zelf zal gered worden, maar als door vuur heen.

Er is dus een doel in alles dat God ons geeft. Ik hou net zo min van beproevingen als u dat doet, gemeente. Ik hou ervan dat het allemaal gladjes, plezierig en soepel verloopt, waarbij alles aangenaam is. Zo zit het leven niet in elkaar. Aan de andere kant geldt, laten we niet dom zijn en eropuit gaan en dingen doen die ongewenste beproevingen veroorzaken. Ze komen toch wel.

1 Petrus 4:14-15 Indien gij door de naam van Christus smaad lijdt, zijt gij zalig, [ook wel vertaald met: *gezegend*; niet door de wereld, niet door de omstandigheden, maar:] daar de Geest

der heerlijkheid en de Geest Gods op u rust. Laat dus niemand uwer moeten lijden als moordenaar, of dief, of boosdoener, of als een bemoeial.

Het Griekse woord dat met *bemoeial* is vertaald, duidt op een bemoeial die een overheersende positie in ons leven inneemt. Hoevelen van ons hebben niet geleden onder zulke overheersende bemoeials?

1 Petrus 4:16 Indien hij echter als Christen lijdt, ...

Ik wil even stilstaan bij dit woord *christen*. Want er zijn sommige mensen die zeggen dat het woord *christen* niet in het Nieuwe Testament voorkomt. En omdat dat woord niet in het Nieuwe Testament voorkomt moeten wij geen *christenen* genoemd worden. Wel ik kan u zeggen dat hier in het Grieks echt *christen* staat, en ook in Handelingen 11, waar het verwijst naar de gemeente die in Antiochië wordt opgebouwd, waar zij voor het eerst *christenen* werden genoemd.

1 Petrus 4:16-17 ..., dan schame hij zich niet, maar verheerlijke God onder die naam. Want het is nu de tijd, dat het oordeel begint bij het huis Gods; ...

Gemeente, dat is wat er in deze tijd gaande is binnen alle Kerken van God, overal. Waar ook ter wereld, elke Kerk van God heeft zijn beproevingen en problemen, overal, waar ik ook heenga.

1 Petrus 4:17 ...; als het bij ons begint, ...

Waar is het oordeel voor? Waar zijn de beproevingen voor? Waar is God in geïnteresseerd? *Of we Hem liefhebben en ge-*

hoorzamen! Of we Hem ondanks alles volgen, of dat we een mens gaan volgen. Daar gaat het om.

1 Petrus 4:17 wat zal het einde zijn van hen, die ongehoorzaam blijven aan het evangelie Gods?

Laten we dat in perspectief plaatsen in relatie met hen die beweren Gods volk te zijn. Wat als ze het Evangelie van God niet gehoorzamen?

1 Petrus 4:18-19 En indien de rechtvaardige ternauwernood behouden wordt, waar zal dan de goddeloze en zondaar verschijnen? Laten derhalve ook zij, die naar de wil van God lijdën, hun zielen aan de getrouwe Schepper overgeven, steeds het goede doende.

Dat is wat Jezus deed. Zelfs tot aan Zijn laatste ademtocht. Wat was het laatste wat Jezus zei? *"Vader, in Uw handen beveel Ik Mijn geest."*